

עת"א 28871/10/14 - ס מ נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 28871-10-14 מ(אסיר) נ'
משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'

30 דצמבר 2014

לפני כב' השופטת מיכל ברנט

העותר	ס מ (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד שקד עזרא

המשיב ובא כוחו - עו"ד אוהד מגורי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה לעיון חוזר בהחלטה לאפשר למשיב לצאת לחופשות בתנאים מגבילים.

המשיב נדון ל- 6 שנות מאסר שמניין מיום 11/3/10 בגין עבירות של סיכון חיי אדם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

ביום 2/12/14 התקיים דיון בפניי, במסגרתו הוצג בפניי דו"ח חסוי של וועדת אלמ"ב מחודש ספטמבר 14, אשר התכנסה על מנת לבחון בהתאם להחלטת ביהמ"ש, האם ניתן להוציא את העותר לחופשה במיקום מרוחק, ריחוק משמעותי ממקום מגורי האשה, בערביות משמעותיות ובתנאים מכבידים.

הוגש דו"ח של הוועדה המחוזית לטיפול באלימות במשפחה, ללא כל התייחסות לדברים אותה התבקשה הוועדה לבדוק.

אף הדו"ח החסוי של הוועדה ציין כי הדו"ח הסוציאלי של המחלקה לשירותים חברתיים דל ומינורי וחסר בו מידע רב, אלא שהמחלקה לשירותים חברתיים לא טרחה לבדוק דבר עם אשת המשיב סמוך לדיון בעתירה. משחלפו באותה עת 5 שנים מתחילת מאסרו של העותר, סברתי כי בשלה העת להוציאו לחופשה אף בתנאים מכבידים ובריחוק גיאוגרפי ניכר ממקום מגוריה של גרושתו וקבעתי, כי תוך 45 יום יוצא העותר לחופשה בתנאים אשר יקבעו על ידי שב"ס.

ביום 9/12/14, בחלוף שבוע מיום החלטתי, הוגשה בקשה דחופה לעיון חוזר, באשר לטענת המבקשת, התקבל בידה חומר נוסף המהווה נסיבה חדשה שיש בה כדי להשליך על החלטת ביהמ"ש מיום 2/12/14.

הדו"ח נמסר לעיוני היום ומתברר, כי לאור החלטתי מיום 2/12/14, נערכה בדיקה מחודשת על ידי המחלקה לשירותים חברתיים במקום מגורי המשיב, דבר שהיה אמור להיעשות קודם לדיון בעתירה, ונערך ביום 25/12/14 דיון מחודש בוועדת אלמ"ב.

סבורני כי היה מקום לבחון הדברים בטרם הדיון בעתירה ולא לפעול בדרך של הגשת בקשה לעיון חוזר לאחר שהוועדה טרחה להתכנס בעקבות החלטתי ולעדכן הדרוש עדכון קודם לדיון בפניי.

בנסיבות אלה, ומאחר וסבורני כי ניתן לאיין מסוכנותו של המשיב ככל שזו קיימת כלפי גרושתו, איני מוצאת לשנות החלטתי מיום 2/12/14. סבורני כי על המבקשת לדאוג לתנאים מכבידים אשר יאינו מסוכנות המשיב ככל שזו קיימת כלפי גרושתו וכן קביעה כי מקום החופשה יהיה בריחוק גיאוגרפי משמעותי ממקום מגורי האשה, כמו גם מתן הודעה לאשה על מועד יציאתו של המשיב לחופשה.

הבקשה נדחת.

ניתנה והודעה היום ז' טבת תשע"ה, 30/12/2014 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

מיכל ברנט, שופטת

ב"כ המבקשת: אבקש הפסקה קצרה להתייעצות.

לאחר הפסקה.

ב"כ המבקשת: זה נכון שהיה צריך להיות בידינו את כל הברורים שנעשו טרם ההחלטה על ידי וועדת אלמ"ב אך לאחר שהועבר אלינו מידע נוסף, מדובר בנסיבה חדשה שלא היתה בידינו. מבחינת הבסיס החוקי, מדובר בסמכות טבועה של

בימ"ש ואני מפנה להחלטה ברע"ב 2352/12 בעניינו של אסי אבוטבול שם התייחס ביהמ"ש לשימוש הזהיר שיש לעשות בבקשה לעיון חוזר, אך לא פסל אותו ולכן אחזור ואומר, שעה שהגיע לפרקליטות חומר חדש שלא מאפשר לנו להשאר אדישים אליו אני מחוייבים להביאו בפני ביהמ"ש.

ב"כ המשיב: אין בסיס חוקי, אין סעיף חוק וגם אותו דיון אין בו מענייננו. מאחר ואין בסיס חוקי לבקשה זו ומאחר ומרשי נדרש להגיע לדיון בבקשה שאין לה כל בסיס חוקי, אני מבקש שביהמ"ש יקבע הוצאות על הטרחה. מרשי נאלץ להוציא כספים לעו"ד כאשר אין כל הצדקה משפטית לבקשה זו וזה מהווה פתיחת דלת. אבקש לקבוע הוצאות למרשי.

החלטה

איני רואה מקום לשנות מהחלטתי.

כפי שהוחלט, על המבקשת היה להערך כייאות בטרם הדיון שהתקיים ביום 2/12/14 ואף אם קיים בסיס חוקי להגשת הבקשה לעיון חוזר, הרי שהבקשה לעיון חוזר הוגשה בשל רשלנות הגופים המטפלים.

כפי שקבעתי, הרי שניתן לאיין מסוכנותו של המשיב ככל שזו קיימת כלפי גרושתו, בקביעת תנאים מכבידים ובריחוק גיאוגרפי ניכר.

איני מוצאת לנכון לפסוק הוצאות.

ניתנה והודעה היום ח טבת תשע"ה, 30/12/2014 במעמד הנוכחים.

מיכל ברנט , שופטת